

Henvisning til, at dette vilde være en Krænkelser af Friheden, enten af Erhvervsfriheden eller af Pressefriheden, thi en saadan Foranstaltning vilde just være egnet til at bryde Trusten, bryde det faktiske Monopol til Fordel for selve Friheden.

Men der er endnu en Side af det Oprejsningsarbejde, vi skulle foretage her i Landet, som jeg haaber, at den høje Regering ogsaa vil have sin Opmærksomhed henvendt paa og søge at fremme, for saa vidt den er i Stand dertil. Det er det, at vi kunne faa skabt den Tilstand, at Ansættelser overalt paa alle Poster i Samfundet for Fremtiden kunde ske efter Hensyn til Dygtigheden. Der blev her i Tinget forleden Dag talt om Tiendekommissærerne, og fra en Side blev det hævdet, at Skylden for den langsomme Afvikling af Tienden var Tiendekommissærernes, og fra en anden Side hævdedes det, at Skylden laa hos Ministeriet. Jeg tror, at Skylden ligger noget paa begge Steder. Men jeg tror ogsaa at turde sige, at der faktisk er udnævnt en Mængde Tiendekommissærer her i Landet, som savne Forudsætningerne for at løse den Opgave, de have paataget sig. Jeg siger det rent ud, jeg tror, det er rigtigt, og jeg fortrøster mig til at kunne bevise det. Vi burde komme ind paa at føle Ansvaret hos os selv, og vi skulle ud af den Tro, at Forstanden altid følger med Bestillingen. Vi skulle ind paa at føle Ansvaret hos os selv, vi skulle afslaa at tage mod Stillinger, som vi selv ere paa det rene med, at vi ikke egne os til.

I Tilslutning til de Tvivl, som jeg her har tilladt mig at udtale overfor Spørgsmaalet om, hvorvidt den nuværende Regering vil være egnet og i Stand til at føre Undersøgelsen i de Alberti'ske Affærer og alt, hvad dertil hører, helt til Bunds, maa jeg sige, at jeg overhovedet er i nogen Tvivl om, hvorvidt Ministeriet vil være i Stand til at løse de væsentlige politiske Opgaver, som det har foresat sig. Det forunder jo allerede, naar man ser dette Ministerium, dets Medlemmer, sidde ovre paa Ministerbænken, da at se det ærede Medlem fra Assens (Berntsen) ved Siden af det ærede Medlem fra Løvel (Anders Nielsen). Det er Lam og Løve ved Siden af hinanden. (*Indenrigsministeren* [Bernt-

sen]: Hvem er Lammet?) Jeg vil overlade til de ærede Medlemmer selv at foretage Fordelingen af disse Dyreroller. Men det er dog virkelig ganske morsomt at se dette, det er overhovedet interessant at se den højtærede Konseilspræsident og den højtærede Indenrigsminister nu som de to ledende Ministre i det nye Kabinet. Det er ganske overordentlig interessant, det er Udtrykket for den Kendsgerning, som vi ikke komme udenom, at det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) kørte fast som Minister og nu for at komme løs igen mener at maatte tage sin Tilflugt til det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard). Det er interessant, at vi opleve dette, jeg synes overhovedet, det er baade interessant og glædeligt at se det ærede Medlem fra Æbeltoft indtage Pladsen som Ministeriets Chef. Jeg tør sige, at jeg ser dette med Glæde. Jeg hører til dem, som have beklaget, at de fremragende politiske Evner og saglige Muligheder, som den højtærede Konseilspræsident sidder inde med, gennem en Aarrække syntes at være endte i en Sækkegade, hvoraf der ingen Vej var ud. Jeg kan derfor udtrykke min Glæde over at se disse Evner paa en saa fremragende Post som den, hvortil de nu ere knyttede. Jeg fyldes overhovedet med Behag ved at se den højtærede Konseilspræsident paa den Plads, han nu indtager, fordi jeg har det bestemte Indtryk, at nu have vi paa denne Plads en Mand, som vedgaar sin Politik; vi have i en Aarrække haft paa denne Plads en Mand, der ikke vilde vedgaa den, lige saa lidt som hans Parti vilde vedgaa den Politik, de førte, men som tilbragte deres og spildte vor Tid med hasarderede Forsøg paa at bevise, at de var de samme gamle Radikalister som de en Gang havde været. Min Mod, kandidat i Køge Kredsen sagde til mig en Gang: Ja, De skælder mig ud, fordi jeg før Valget i 1906 sagde, at jeg vilde gaa med til nogle Garantier for Valgloven, hvis det var nødvendigt, og De skælder ogsaa Reformpartiet ud, fordi de ikke vilde vedgaa noget saadant før Valget. Saa maatte jeg sige til ham: Ja, naturligvis skælder jeg ud i begge Tilfælde, for Resultatet er lige skidt; men jeg indrømmer Dem, min ærede Modkandidat, at De er mere ærlig